

REGLUGERÐ

um ferskfiskeftirlit.

1

13. jan.

I. KAFLI

Búnaður fiskiskipa.

1. gr.

Alla innviði í lestum fiskiskipa skal mála eða lakkbera fyrir hverja vetrarvertíð og einnig áður en sumarveiðar hefjast. Sé ástæða til, geta eftirlitsmenn krafizt, að lestar séu málaðar oftar.

Áður en lestar eru málaðar, skal þess gætt, að innviðir þeirra séu hreinir og vel þurrir, lausir við slagvatnsskemmdir, súr eða ýldu eða aðrar skemmdir.

2. gr.

Afturþil og framþil lesta skulu vera þétt og vel einangruð til þess að koma í veg fyrir hitun frá íbúðum skipshafnar eða vélarúmi.

3. gr.

Fiskiskip, sem hafa dýpri lest en 125 cm mælt frá lestargólfi að þilfarsbita, skulu hafa hillur.

Bil á milli hillna í *fiskstium* skulu vera sem hér segir:

Frá botni að neðstu hillu ekki meira en 125 cm í bátum, en 90 cm í botnvörpuskipum. Milli hillna ekki meira en 75 cm, bæði í bátum og botnvörpuskipum. Eftirlitsmenn geta, í samráði við forstöðumann Ferskfiskeftirlitsins, veitt bátum, sem hafa 200—225 cm djúpa lest, undanþágu frá að hafa tvær hillur.

Í *miðlest* báta skulu hillur vera það margar, að bilið frá botni að neðstu hillu og milli hillna verði ekki meira en 80 cm.

Í botnvörpuskipum skulu samsvarandi bil í neðri miðlest („undirsteis“) ekki vera meiri en 90 cm. Þó má veita undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á.

Fiskiskip, sem stunda síldveiðar, skulu hafa a. m. k. eina hillu í stíu.

4. gr.

Ef lestarborð fiskiskipa eru úr tré, er skylt að hafa tvo ganga af borðum, og ber að skipta um eftir þörfum.

5. gr.

Skylt er að hafa síuútbúnað í gólfi, þannig að blóðvatn geti runnið óhindrað niður í kjalsog skipsins.

Ef skip þarf að hafa lausa kjölfestu í fisklest, skal nota til þess salt eða annað, sem að dómi eftirlitsmanna er jafngott.

6. gr.

Góð loftræsting skal vera í fisklest, þar má ekki geyma neitt, sem valdið getur skemmdum á fiski.

7. gr.

Þilfar skal vera þannig, að tryggt sé, að fiskur verði ekki fyrir skemmdum.

Þilfarsstytur (pollar) og skilrúm á þilfari skulu vera máluð.

B 1

1

13. jan.

8. gr.
Opnir bátar, svo og bátar, sem hafa fisk á þilfari, skulu hafa ábreiður, sem breiða skal yfir fiskinn til þess að verja hann sólskini, frosti eða öðrum skaðlegum áhrifum.

9. gr.

Á fiskiskipum er skylt að hafa rennur eða annan útbúnað, til þess að verja fisk mari, þegar hann er látinn í lest.

10. gr.

Sé öllum framangreindum skilyrðum fullnægt, gefur Ferskfiskeftirlitið út hæfnisvottorð og afhendir það eiganda eða skipstjóra hlutaðeigandi skips. Hæfnisvottorð skal afturkalla, ef lestar eða annar búnaður fer úr lagi.

II. KAFLI

Löndun afla og flutningur í fiskmóttökuhús.

11. gr.

Löndun afla úr fiskiskipi má aðeins framkvæma með búnaði, viðurkenndum af Ferskfiskeftirlitinu.

12. gr.

Tæki til fiskflutninga skulu vera hrein og þannig gerð, að fiskur merjist ekki eða skemmist á annan hátt.

Sé fiskur fluttur milli verstöðva, skal ætíð nota yfirbreiðslur.

III. KAFLI

Fiskmóttökuhús og aðgerðarhús.

13. gr.

Í fiskmóttökuhúsum og aðgerðarhúsum skulu gólf vera steinsteypt eða gerð úr öðru efni, sem Ferskfiskeftirlitið viðurkennir.

Ekki má geyma ferskan fisk í fiskgeymslu, nema vatn geti óhindrað runnið undan honum. Gólf skulu vera slétt og þeim halla að niðurfalli. Engar sprungur eða holur mega vera í gólfum, en ef þær myndast má ekki geyma fisk á þeim stað, þar til viðgerð hefur farið fram.

14. gr.

Veggir í fiskmóttökuhúsum og aðgerðarhúsum skulu vera sléttir, vatnsþéttir og með ljósum lit upp í tveggja metra hæð.

Fyrir framan akdyr á fiskmóttökuhúsi skal vera steypt stétt, að minnsta kosti 4 m breið, með niðurfalli.

15. gr.

Góð loftræsting skal vera í fiskmóttökuhúsum, og má ekki geyma þar neitt, sem valdið getur skemmdum á fiski.

Fiskmóttökuhús skulu þannig gerð, að sól geti ekki skinið á fiskinn.

16. gr.

Nægilegt hreint rennandi vatn eða sjór skal vera í hverju fiskmóttökuhúsi til hreinsunar á fiski, húsum og áhöldum.

17. gr.

Í fiskmóttökuhúsum má hámarkshæð á fiskbing ekki vera meiri en 65 cm. Skylt er að hafa tvo ganga af skilrúmsborðum í fiskmóttökuhúsum, ef borðin eru úr tré, og ber að skipta um eftir þörfum.

18. gr.

Aðgerðarborð skulu vera gerð úr vel samsettum, plægðum viði eða öðru efni, sem Ferskfiskeftirlitið viðurkennir og laus við slagvatnsskemmdir, súr og ýldu.

19. gr.

Sé öllum skilyrðum 2. og 3. kafla fullnægt, lætur Ferskfiskeftirlitið í té hæfnisvottorð og afhendir það eiganda hlutaðeigandi vinnslustöðvar. Hæfnisvottorð skal afturkalla, ef búnaður fer úr lagi.

IV. KAFLI

Meðferð afla í fiskiskipi.

20. gr.

Fisk má ekki stinga annars staðar en í hausinn. Varast skal hverja þá meðferð á fiski, sem getur marið hann eða skemmt á annan hátt.

21. gr.

Allan fisk skal blóðga þannig, að skorið sé á hálsæðar báðum megin, um leið og hann er innbyrtur. Gildir þetta einnig um dauðan fisk. Verði því við komið, skal láta fiskinum blæða út, áður en hann er settur í lest.

Karfi er undanþeginn ákvæðum þessum.

22. gr.

Fiski, sem er dauður við blóðgun, skal haldið algerlega aðgreindum frá öðrum fiski. Einnig skal halda þeim fiski aðgreindum, sem ekki er hæfur til manneldis.

23. gr.

Á fiskiskipum, sem ekki leggja afla sinn á land daglega, skal allur fiskur slægður svo fljótt sem auðið er. Á fiskiskipum, sem leggja aflann á land daglega, er heimilt að landa fiski óslægðum á tímabilinu frá 15. september til 20. maí. Á öðrum tíma ber að slægja og þvo fiskinn strax og honum hefur blætt út. Þess skal vel gætt við þvott, að ekki sé skilið eftir í kviðarholi leifar af lifur, innyflum, æti eða blóði. Fisk skal slægja þannig, að ekki sé skorið fram úr lífodda.

24. gr.

Á öllum fiskiskipum, er hafa lengri útivist en 24 klst., skal fiskurinn ísaður nægilega með hreinum ís og lagður þannig, að kviðarhol snúi niður.

Á tímabilinu frá 20. maí til 15. september, skal einnig ísa allan fisk, þótt aflanum sé landað daglega.

Skrá skal á eyðublað, hvenær fiskur er látinn í hverja stíu, og skal afhenda eyðublaðið eftirlitsmanni við löndun.

V. KAFLI

Meðferð afla við löndun og í fiskmóttökuhúsi.

25. gr.

Fisk má ekki stinga nema í hausinn. Varast skal hverja þá meðferð, sem getur marið fiskinn eða skemmt á annan hátt.

1

13. jan.

26. gr.
Pegar fiski er landað óslægðum skal slæging og þvottur hefjast jafnskjótt og fiskurinn kemur í aðgerðarhús.

Við flutning afla á ákvörðunarstað skal gæta fyllsta þrifnaðar og varúðar, þannig að fiskurinn merjist ekki eða skemmist á annan hátt. Sérstaklega gildir þetta, ef um er að ræða flutning milli verstöðva, og skal þá nota yfirbreiðslur.

27. gr.

Allur fiskur skal þvegin vandlega úr hreinu vatni eða sjó strax eftir slægingu. Skal þess vel gætt, að ekki séu eftir í kviðarholi leifar af lifur, innyflum, æti eða blóði. Aðrennsli þvottavatns skal vera svo mikið, að það litist ekki verulega við þvottinn.

28. gr.

Sé fiskur ekki tekinn strax til vinnslu, skal ísa hann nægilega.

VI. KAFLI

Þrif um borð í fiskiskipi og í landi.

29. gr.

Vatn og sjór, sem notaður er til þvotta á fiski, fisklestum, löndunar- og flutningatækjum, fiskmóttöku- og aðgerðarhúsum, skal fullnægja þeim hreinlætiskröfum, sem almennt eru gerðar til neyzluvatns.

30. gr.

Í fiskiskipum, sem landa afla daglega, skal að löndun lokinni þvo vandlega lest og lestarborð. Einnig skal þvo þilfar og skilrúm á þilfari. Enn fremur skal hreinsa lest og lestarborð með viðurkenndu gerileyðandi efni að minnsta kosti vikulega, en oftar, ef þörf krefur.

31. gr.

Í fiskiskipum, sem ekki landa afla daglega, skal taka öll lestarborð upp á þilfar og þvo þau og bursta vandlega eftir löndun. Lestin skal vandlega þvegin og úðuð með viðurkenndu gerileyðandi efni.

32. gr.

Öll löndunar- og fiskflutningatæki skulu vera hrein.

Bifreiðapalla skal þvo vandlega, eftir að fiskflutningi er lokið, og enn fremur, ef bifreiðin hefur verið notuð til flutninga á úrgangi eða öðru, sem skaðleg áhrif getur haft á gæði fisksins.

33. gr.

Fiskmóttöku- og aðgerðarhús ásamt öllum áhöldum skulu þvegin vandlega, eftir að aðgerð og vinnslu er lokið.

Vikulega skal hreinsa þau með viðurkenndu gerileyðandi efni, en oftar, ef þörf krefur.

34. gr.

Hvar sem verður vart við slagvatnsskemmdir, súr eða ýldu í viði, þar sem fiskur er geymdur, skal hinn gallaði viður tafarlaust endurnýjaður.

VII. KAFLI

Ferskfiskmat.

35. gr.

Mat á ferskum fiski skal framkvæma við löndun.

36. gr.

Netafiskur er því aðeins matshæfur, að hann hafi verið flokkaður í fiskiskipi samkvæmt 22. gr. og ísvarinn fiskur þarf að vera skráður eftir veiðidögum, sbr. 24. gr.

1

13. jan.

37. gr.

Ferskfiskeftirlitið metur ferskan fisk í þrjá aðalflokka eftir gæðum, þannig:

1. fl. Fiskur, sem er gallalaus.

2. fl. Fiskur, sem ekki er hæfur til frystingar, en hæfur í saltfisk- og skreiðarverkun.

3. fl. Óvinnsluhæfur fiskur, t. d. fiskur, sem ber merki um súr eða ýldu eða er morkinn úr netum.

Meta má í fleiri flokka, ef verðlagsgrundvöllur eða aðrar ástæður gefa tilefni til.

Fiskmatsráð gefur eftirlitsmönnum fyrirmæli um nánari skilgreiningu flokkaanna.

38. gr.

Ferskfiskmat má framkvæma eftir aðstæðum og samkvæmt samkomulagi hlutaðeigandi aðila. T. d. má meta aflann í gæðaflokka, um leið og honum er skipað upp. Einnig má taka ákveðið sýnishorn af hverjum bifreiðafarmi, þegar hann kemur í hús. Hver fiskur sýnishornsins er þá metinn, og ræður niðurstaðan, í hvaða gæðaflokk aflinn fer.

Ef um netafisk er að ræða, er hver flokkur (sbr. 22. gr.) metinn fyrir sig, og skal eftirlitsmaður fylgjast með, að flokknum sé haldið aðgreindum.

Þegar landað er ísvörðum fiski, getur eftirlitsmaður stuðzt við skráðan aldur fisksins, en aldurinn einn sker ekki úr um gæðaflokk.

39. gr.

Hverjum bifreiðafarmi af fiski, sem metinn er við uppskipun, skal fylgja kvittun frá eftirlitsmanni með matsniðurstöðum hans. Kvittun þessa skal festa við vigtar-seðil hlutaðeigandi skips.

40. gr.

Viðtakandi í vinnslustöð skal gæta þess, að kvittun eftirlitsmanns fylgi fiskinum, og ber honum að halda gæðaflokkum aðskildum.

41. gr.

Telji eftirlitsmaður, að meðferð aflans í fiskmóttökuhúsi hafi verið ábótavant og ekki í samræmi við framangreindar reglur, hefur hann vald til að stöðva vinnslu aflans.

42. gr.

Starfsmönnum Ferskfiskeftirlitsins er heimilt að fara um borð í öll fiskiskip og á hvern þann stað, þar sem fiskur er unninn. Einnig er þeim heimilt að taka sýnishorn af afla og athuga þau, og ber fiskkaupanda að veita aðstoð við þá athugun, ef þess er óskað.

43. gr.

Hægt er að skjóta ágreiningi, sem kann að rísa um störf eftirlitsmanna, til yfir-eftirlitsmanns og framkvæmdastjóra Fiskmatsráðs.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

44. gr.

Fiskvinnslustöðvum er óheimilt að taka fisk til vinnslu til manneldis úr fiskiskipum, sem ekki hafa gildandi hæfnisvottorð Ferskfiskeftirlitsins.

1 Fiskverkanda ber að gæta þess, að fiskur, sem hann tekur til vinnslu, sé veiddur 13. jan. af skipum, sem hafa hæfnisvottorð.

45. gr.

Framleiðsla sjávarafurða til manneðis er bönnuð í fiskvinnslustöðvum, sem eigi hafa gildandi hæfnisvottorð.

46. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála, og varða brot sektum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 42 9. júní 1960, um ferskfiskeftirlit, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi II. og III. kafli reglugerðar nr. 35 15. marz 1956, um fiskmat.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 13. janúar 1961.

Emil Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

2

REGLUGERÐ

14. jan.

um nýja lánaflokka stofnlánadeildar sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands.

1. gr.

Stofnlánadeild sjávarútvegsins er heimilt að opna nýja lánaflokka í þeim tilgangi að bæta fjárhagsaðstöðu fyrirtækja, er stunda sjávarútveg og fiskvinnslu og hafa ekki á undanförunum árum fengið viðunandi fjármagn til langs tíma til þeirra framkvæmda, er þau hafa ráðizt í.

2. gr.

Fjár til þessara lána getur stofnlánadeildin aflað með því að stofna til skuldar við Seðlabankann, enda sé svo um samið við viðskiptabanka þeirra fyrirtækja, er lán fá, að staða þessara banka gagnvart Seðlabankanum batni í samræmi við það. Lán Seðlabankans til stofnlánadeildarinnar skal endurgreiðast jafnört og lán hennar innheimtast.

3. gr.

Lán þessi skulu aðeins veitt gegn veði í framleiðslutækjum sjávarútvegsins og með einfaldri ábyrgð viðskiptabanka viðkomandi fyrirtækis. Andvirði láns skal greitt á reikning viðskiptabanka þess, sem lánið ábyrgist, enda getur hann gert það að skilyrði, að lánsfénu sé varið til þess að greiða ákveðnar skuldir við hann eða aðrar skuldir til skamms tíma, sem hann ákveður.

4. gr.

Umsóknir um lán úr þessum lánaflokkum skulu lagðar fyrir viðskiptabanka viðkomandi fyrirtækis, sem leggur þær síðan fyrir stofnlánadeildina. Með lánsúmsókn skulu fylgja eftirtalin gögn:

1. Eignar- og veðbókarvottorð, lóðarsamningur og önnur skilríki varðandi eignir fyrirtækisins.